

Güre (Giresun, KD Türkiye) Granitoyidinin petrografik, jeokimyasal ve petrolojik özellikleri

Petrographical, geochemical and petrological characteristics of the Güre (Giresun, NE Turkey) Granitoid

Mehmet ARSLAN, Hasan KOLAYLI, İrfan TEMİZEL

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 61080 TRABZON

ÖZ

Güre (Giresun) yöresinde Türoniyen-Koniyaşyen yaşı bazalt ve piroklastitleri, Koniyaşyen-Santoniyen yaşı dasit/riyodasit ve piroklastitleri ile Kampaniyen-Maestrichtiyen (?) yaşı biyotitli andezit ve piroklastitleri yüzeylenmektedir. Kretase-Paleosen (?) yaşı Güre Granitoyidi, dasit/riyodasit ve piroklastitlerini keserek yerleştirmiştir. Güre Granitoyidi, genellikle özsekilsiz taneli, ince taneli porfirik, yer yer yazılı ve mikropegmatitik dokulu olup, kuvars, ortoklas, plajiyoklas, hornblend, biyotit, aksesuar apatit ve sfen, ikincil klorit, epidot ve kalsit içermektedir. Mineral termometre ve barometre hesaplamaları, ~650-700°C ve ~0.9-1.5 (χ) kbar'lık kristalleme koşullarını göstermektedir. Güre Granitoyidi jeokimyasal olarak, I-tipi, kalkalkalin, metalümin-peralümin ($A/CNK=0.9-1.2$) karakterli, fraksiyonlaşmış ve alümino-kafemik (ALCAF) özelliklidir. Ana ve iz element değişimleri kayaçların gelişiminde ayırmalmanın önemli olduğuna işaret etmektedir. Üz element dağılımları birbirine benzemesine rağmen, bazı örnekler K, Rb, Ba ve Th bakımından daha fazla zenginleşme gösterirler. Nadir toprak element dağılımları orta derecede zenginleşmiş ($La_N/Lu_N=1-2$) ve kaşık şekilli olup, muhtemel hornblend ve plajiyoklas ayırmalarını yansımaktadır. Güre Granitoyidi, hibrid bir ana magmadan itibaren gelişmiş olup, bu ana magma muhtemelen yay kabuğu ve manto kaynaklarını kapsamaktadır. Granitik magmanın kristalleşmesi, yay kabuğunu nispeten derin kesimlerinde (~6 km) başlamış ve magma yükselmesi ile sığ derinliklerde (~3 km) tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğu Pontid, Hornblend, I- tipi Granitoid, Jeotermobarometre, Petrokimya.

ABSTRACT

In the Güre (Giresun) area, Turonian-Coniacian basalt and pyroclastics, Coniacian-Santonian dacite-rhyodacite and pyroclastics, and Campanian-Maestrichtian (?) biotite-bearing andesite and pyroclastics crop out. Upper Cretaceous-Paleocene (?) Güre Granitoid intruded into dacite/rhyodacite and their pyroclastics. The Güre Granitoid shows xenomorphic granular, fine-grained porphyric, rarely graphic and micropegmatitic textures. The rocks contain mainly quartz, orthoclase, plagioclase, hornblende, biotite, accessory apatite and sphene, secondary chlorite, epidote and calcite. Mineral thermometer and barometer calculations indicate crystallization conditions of ~650-700°C and ~0.9-1.5 (χ) kbar, respectively. The Güre Granitoid has I-type, calc-alkaline, metaluminous-peraluminous ($A/CNK=0.9-1.2$) characteristics, fractionated and aluminio-cafemic (ALCAF) features. Major and trace element variations indicate that fractionation was significant in the evolution of the rocks. Trace element patterns of the rocks are similar to each other but some exhibit K, Rb, Ba and Th enrichments. The rocks have moderately enriched and spoon-shaped rare earth element patterns with $(La/Lu)_N = 1-2$, reflecting hornblende and plagioclase fractionations in the evolution. The Güre Granitoid evolved from a hybrid parental magma, possibly derived from arc crust and mantle sources. It was concluded that the crystallization of the granitic magma took place relatively at greater depth (~6 km) of the arc crust, and then completed in shallow level (~3 km) following magma uplift.

Key Words: Eastern Pontide, Hornblende, I-type Granitoid, Geothermobarometer, Petrochemistry.

GİRİŞ

Eski bir ada yayı olan Doğu Pontidler, Jura, Geç Kretase ve Eosen olmak üzere üç ana volkanik evre sonunda şekillenmiştir (Adamia vd., 1977; Eğin vd., 1979; Kazmin vd., 1986; Çamur vd., 1996; Arslan vd., 1997). Liyas yaşı volkanik kayaçlar toleyitik veya toleyitik kalkalkalen geçişlidir (Çamur vd., 1996; Arslan vd. 1997). Doğu Pontidler'de Üst Kretase'ye kadar olan dönemde kuzey ve güney zonda litolojik olarak benzerlikler gözlenmektedir. Ancak Üst Kretase'de belirgin farklılıklar olup, güney zonda sedimanter kayaçlara karşın, kuzey zonda volkanik kayaçların yaygın olduğu gözlenmektedir. Üst Kretase döneminde gelişen ve genelde volkanik kayaçlarla temsil edilen birimler; Çatak, Kızılıkaya, Çağlayan, Çayırbağ Formasyonları olarak tanımlanmışlardır (Güven, 1993). Geç Kretase yaşı volkanitler toleyitik (Eğin vd., 1979) veya kalkalkalen-alkalen (Manetti vd., 1983) olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca Doğu Karadeniz'deki önemli masif sülfid yataklarının Geç Kretase yaşı dasit-riyodasit ve bunların piroklastik kayaçları ile ilişkili olması, bölgede daha çok madden yatakları ağırlıklı çalışmaların yapılmasına neden olmuştur (Sawa ve Altun, 1977; Pejatovic, 1979; Aslaner vd., 1982; Altun, 1990; Tüysüz ve Er, 1995).

Bölgelerde aynı zamanda Permo-Karbonifer'den Eosen sonrasında kadar geniş bir yaş aralığında gelişmiş pek çok granitik sokulum da yer almaktadır. Paleozoyik yaşı Gümüşhane Granitoyidi metamorfiteri (Çoğulu, 1975), Jura-Kretase-Paleosen yaşı granitoyidler ise volkanik ve/veya volkanoklastik serileri keserek yerleşmiştir (Gedikoğlu, 1978; Şen, 1987; Van, 1990; Aslan, 1998; Kaygusuz ve Şen, 1998). Eosen yaşı sokulumlar ise, daha dar alanlarda tüm serileri kesmiş olarak görürlürler (Arslan ve Aslan, 2001). Bölgede yüzeylenen granitik sokulumların yaş ilişkileri çögulkulukla tartışmalı olup, çok azının yaşı radyometrik verilerle belirlenmiştir (Çoğulu, 1975; Taner, 1977; Gedikoğlu, 1978; Arslan ve Aslan, 2001). Radyometrik çalışmalar, sokulumların birden çok fazla yerleştiğini göstermektedir. Doğu Pontid yitim zonunda gelişmiş kompleks zonlanma gösteren sokulumlar da, her zonun farklı bir fazda ve aynı zamanda magmatik yayının gelişim sürecinde bir evreye karşılık geldiği ileri sürülmüştür (Şen ve Kaygusuz, 1998).

Bu çalışma, Giresun'un 4 km batısında Güre Vadisi'nde Üst Kretase volkanik kayaçlarını keşen ve yaklaşık 3 km²lik bir alanda yüzeylenen Güre Granitoyidini kapsamaktadır. Volkanik kayaçlar; Türoniyen-Koniysiyan yaşı bazalt ve piroklastitler, Koniysiyan-Santoniyen yaşı dasit-riyodasit ve piroklastitler ile Kampaniyen-Maestrihiyen (?) yaşı biyotitli andezit ve piroklastitlerinden oluşmaktadır (Şekil 1). Çalışmada, Güre Granitoyidinin çevre kayaçları olan volkanitler ile dokanak ilişkileri saptanmıştır. Daha önceki çalışmalardan da yararlanılarak; granitoyidin yayılımı, sınırları, stratigrafik ilişkileri ile yapışal ve makroskopik özellikleri incelenmiştir. Güre Granitoyidinin petrografik, jeokimyasal ve petrolojik özellikleri ortaya konularak, bölgedeki benzer kayaçlarla karşılaştırılmış ve Doğu Pontid Üst Kretase magmatizmasının gelişimine açıklık getirilmeye çalışılmıştır.

ANALİZ YÖNTEMLERİ

Çalışma kapsamında araziden derlenen 40 adet el örneğinin ince kesitleri hazırlanmış, polarizan mikroskopta ayrıntılı olarak incelenmiş, petrografik özellikleri belirlenerek, modal analiz-

Şekil 1. İnceleme alanının yer bulduru ve jeoloji haritası.

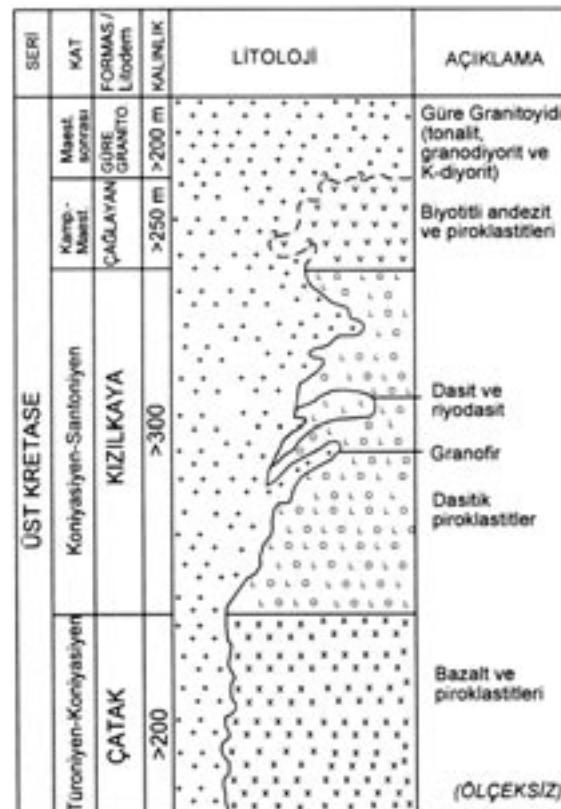
Figure 1. Location and geological map of the investigated area.

leri yapılmış ve isimlendirilmiştir. Seçilmiş örneklerden parlatılmış kesitler hazırlanarak karbonla kaplanmış ve kesitler üzerinde mineral analizleri Alberta Üniversitesi Yer ve Atmosfer Bilimleri Bölümü Elektron Mikroprob Laboratuvarı'nda (Kanada) Cameca SX100 marka mikroprob ile gerçekleştirilmiştir. Arazi çalışmaları ve petrografik incelemeler esas alınarak ve mümkün olduğu kadar ayrılmamış olmasına özen gösterilerek seçilen 15 örnektен ana, iz ve nadir element analizleri yapılmıştır. Önce çene-li daha sonra halkalı öğretücede yaklaşık 200 mesh boyutuna kadar öğütülen örnekler ana, iz ve nadir element analizi için Kanada'da ACME Analytical Laboratuarına (Kanada) gönderilmiştir. Burada ana ve iz elementler ICP, nadir toprak elementler ise ICP-MS ile analiz edilmiştir. Toz örneklerden 0.200 g alınarak 1.5 g LiBO₂ ile karıştırılmış, %5 HNO₃ içeren bir sıvı içinde çözündürmüştür. Ana elementler % ağırlık, iz elementler ppm olarak ölçülmüştür. Toz örneklerden 0.250 g dört farklı asit içinde çözündürülmüş ve ppm olarak nadir toprak element analizleri gerçekleştirilmiştir.

GENEL JEOLOJİ

Bu çalışmada; stratigrafi ve yaş ilişkileri açısından daha önceden yapılmış olan ve yöredeki volkanitleri de kapsayan genel jeolojik amaçlı çalışmalar esas alındığından, ayrıntılı bölgesel jeoloji kapsam dışında tutulmuştur. Yörenin genel jeolojisi daha önceki çalışmalarında (Güven, 1993; Arslan ve Kolaylı, 2003) ayrıntılı bir şekilde verilmiştir (bkz. Sekil 1).

Doğu Pontid Tektonik Birliği Kuzey Zonu'nda yer alan ve genelde volkanitlerin egemen olduğu çalışma alanında, Türoniyen-Koniyasiyen yaşı Çatak Formasyonu (Güven, 1993), inceleme alanındaki en yaşlı birimi oluşturur ve dar bir alanda yüzeysel (bkz. Şekil 1). Bazalt ve piroklastitlerinden oluşan bu formasyonun piroklastitleri daha yaygın olup, genellikle tuf-aglomera karakterindedir. Çatak Formasyonu, Koniyasiyen-Santoniyen yaşı Kızılıkaya Formasyonu (Güven, 1993) tarafından uyumlu olarak üzerlenmektedir (Şekil 2). Kızılıkaya Formasyonu inceleme alanında geniş yayılım göstermeye olup, dasit-riyodasit ve piroklastitlerinden oluşmaktadır. Dasit-riyodasitler daha çok volkanik domlar şeklinde gözlenmektedir. Bu birimin

Şekil 2. İnceleme alanının genelleştirilmiş stratigrafik kolon kesiti.

Figure 2. Simplified stratigraphic columnar section of the investigated area.

üzerine biyotitli andezit ve piroklastitlerinden (tüp ve aglomera-breş) oluşan Kampaniyen-Maestrichtiyen yaşı Çaglayan Formasyonu (Güven, 1993) gelmektedir. Güre Granitoyidi Çatak ve Kızılıkaya Formasyonlarını keserek yerleşmiştir (bkz. Şekil 2). Ancak Çaglayan Formasyonu ile granitoyid arasında dokanak olmadığından granitoyidin yaşıının Üst Kretase-Paleosen (?) olduğu düşünülmüştür (Arslan ve Kolaylı, 2003; Kolaylı ve Arslan, 2003).

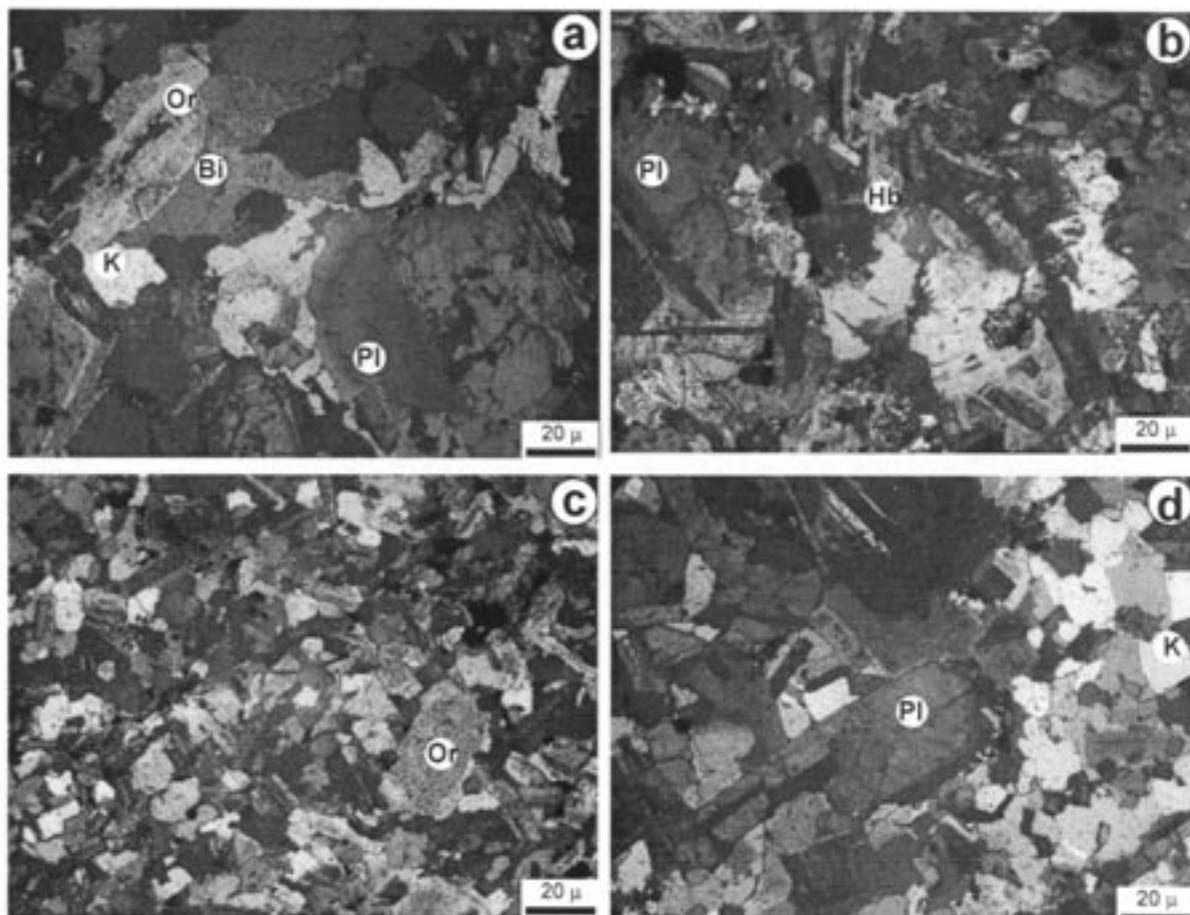
Güre Granitoyidi KD-GB yönünde 3 km boyunda ve 1 km genişliğinde oval şekilli yüzeyleme vermektedir. Yan kayaçlarla dokanağı belirgin- dir ve dokanaklarında genellikle epidot, kil ve nadiren pirit oluşumları yaygın olarak gözlen- mektedir. Yan kayacın volkanitlerle uyumsuz ve nispeten küçük boyutlu olması, yankayacın ank- lavları içermesi özellikleri dikkate alındığında, Güre Granitoyidi epizon granitoyidi olarak ta- nimlanabilir.

GRANİTOYİDİN PETROGRAFİSİ

Güre Granitoyidi, granitten diyorite kadar değişen bir mineralojik bileşim sergiler. Genellikle özsekilsiz taneli, ince taneli porfirik, yer yer de yazı ve mikropegmatitik dokular gösterir (Şekil 3). Ana mineral olarak kuvars (%17-22), ortoklas (%1-18), plajiyoklas (%38-58), hornblend (%0-37), biyotit (%0-6) ve aksesuar mineral olarak apatit ve sfen, ikincil mineral olarak ise klorit, epidot, aktinolit-tremolit ve kalsit içerir. Bu modal mineralojik bileşime göre granodiyorit ve tonalit bileşimindedir.

Plajiyoklaslar, yarı özsekilli ve öz sekilsiz kristaller halinde tüm örneklerde yaygın olarak bulun-

maktadır. Granodiyoritlerde %39-52, tonalitlerde %52-65, kuvars-diyoritlerde %66-77, diyoritlerde %80-84 oranındadır. Plajiyoklaslar, diyorit ve kuvars-diyoritlerde öz şekilli, granodiyorit ve tonalitlerde daha çok yarı öz şekillidirler. Genellikle tüm granitoyid içerisinde plajiyoklaslar normal zonlanmalı olup, bu oran asit gruptara doğru artmaktadır. Plajiyoklasların 010'a dik kesitlerinde yapılan cins tayinlerinde bileşimlerinin oldukça değişken olduğu görülmüştür. Bu bileşim granodiyoritlerde An_{22-37} (oligoklas-andezin), tonalitlerde An_{23-38} (oligoklas-andezin), kuvars-diyorit ve diyoritlerde An_{26-43} (oligoklas-andezin) bileşimindedir. Ayrıca kuvars-diyorit ve diyoritlerde ikincil olarak yoğun albitleşme ve daha az oranda epidotlaşma mevcuttur. Diyoritik kayaç-

Şekil 3. Güre Granitoyidinin mikrofotoğrafları: (a) özsekilsiz taneli dokulu granodiyorit (Örnek No. 10; „N.), (b) yarı özsekilli taneli dokulu kuvars monzodiyorit (Örnek No. 26A; Çift Nikol), (c) özsekilsiz ince taneli dokulu mikrogranodiyorit (Örnek No. 15; Çift Nikol), (d) özsekilsiz taneli, porfirik dokulu tonalit (Örnek No. 11; Çift Nikol)(Or: ortoklas, Hb: hornblend, Bi: biyotit, K: kuvars, Pl: plajiyoklas).

Figure 3. Microphotos of the Güre Granitoid: (a) anhedral granular textured granodiorite (Sample No. 10; XPL), (b) subhedral granular textured quartz monzodiorite (Sample No 26A; XPL), (c) anhedral fine-grained textured microgranodiorite (Sample No. 15; XPL), (d) anhedral granular porphyric textured tonalite (Sample No. 11; XPL)(Or: orthoclase, Hb: hornblende, Bi: biotite, K: quartz, Pl: plagioclase).

larda plajiyoklaslar yer yer hornblend kristalleri tarafından çevrelenirler. Bu durum, bunların hornblendden daha yüksek sıcaklıkta olduğunu gösterir. Plajiyoklas fenokristallerinde yapılan mikroprob analizlerine (Çizelge 1) göre; plajiyoklaslar genellikle andezin, nadiren oligoklas ve albittir (Şekil 4). Genelde mineraller az da olsa belirgin zonlanma gösterecek bileşimsel bir değişime sahiptir. İri gözlenen plajiyoklaslar çögünlükla andezin olup, bileşimleri mineral merkezinde $An_{36}Ab_{63}Or_1$, kenar kısmında $An_{62}Ab_{3}Or_1$; mineral merkezinde $An_{47}Ab_{52}Or_1$, kenar kısmında $An_{10}Ab_{83}Or_7$ veya mineral merkezinde $An_{46}Ab_{53}Or_1$, kenar kısmında ise $An_9Ab_{87}Or_4$ 'tür (bkz. Çizelge 1).

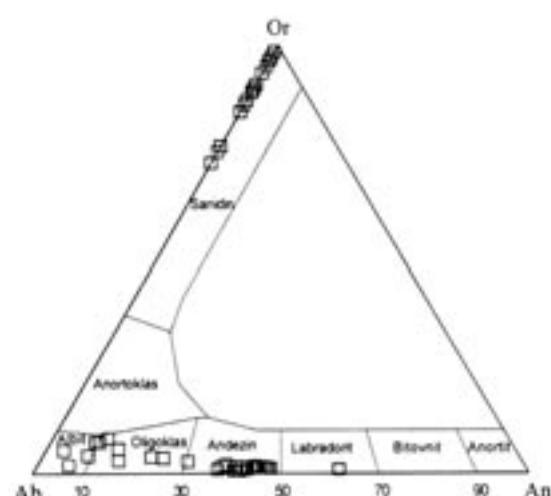
Kuvars, granodiyoritlerde % 36-49, tonalitlerde % 31-43, kuvars-diyoritlerde % 5-12, diyoritlerde % 1-3 oranındadır. Genellikle özsekilsiz olup, plajiyoklaslar arasındaki çok köşeli alanları doldururlar. Kısmen de ortoklaslar ile birlikte yazı dokusu oluştururlar. Yer yer dalgılı sönme gösterirler. Kısmen plajiyoklas kapanımları içe-riirler.

Ortoklas, granodiyoritlerde % 8-17, tonalitlerde % 0-5, kuvars-diyoritlerde % 0-4 ve diyoritlerde % 1 oranında bulunur. Ortoklaslarda yapılan mikroprob analizlerinde ise minerallerin tümü ortoklastır (Çizelge 2). Bileşimleri ise bazı minerallerde, merkezde $An_0Ab_1Or_{99}$, kenar kısmında

$An_0Ab_{25}Or_{75}$; merkezde $An_0Ab_{13}Or_{87}$, kenar kısmında $An_0Ab_{16}Or_{84}$; bazı minerallerde ise, merkezde $An_0Ab_{11}Or_{86}$, kenar kısmında $An_0Ab_6Or_{94}$ 'tür. Minerallerde belirgin bir bileşimsel zonlama da vardır (bkz. Şekil 4).

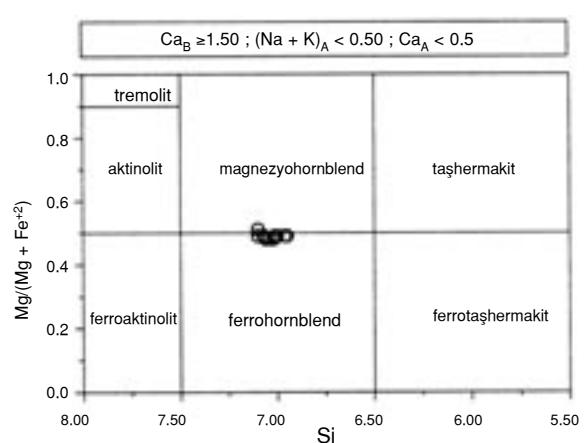
Hornblend, diyorit ve kuvars-diyoritlerde % 29 oranına kadar bulunmaktadır. Granodiyorit ve tonalitlerde eser miktarda mevcuttur. Bazı örneklerde kısmen veya tamamen aktinolit ve klorite dönüşmüştür. Altere olmamış hornblendlerden yapılan mikroprob analizlerine göre $Mg/(Mg+Fe^{+2})$ oranı genelde minerallerin merkezinde ve kenar kısmında hemen hemen aynı olup, yaklaşık 0.48-0.49 arasında değişmektedir (Çizelge 3). Aynı zamanda hem mineral merkezinde hem de mineral kenar kısmında Fe^{+2} ve Fe^{+3} içerikleri fazla değişimmemekte olup, sırasıyla 2.30-2.40 ve 2.52-2.38 oranındadır (bkz. Çizelge 3). Leake vd. (1997)'nin sınıflamasına göre hornblendler, ferrohornblend ve magnezyohornblend ayırm sınırında yer almaktadır (Şekil 5).

Biyotit, az miktardan % 6 oranına kadar değişik oranlarda mevcuttur. Daha çok granodiyorit ve tonalitlerde gözlenir. Bolluk miktarı granitoyid stoğunun güneyine doğru artış gösterir. Yapılan mikroprob analizlerine göre fazla kimyasal değişim göstermemektedirler (Çizelge 4). $Mg/(Mg+Fe^{+3}+Fe^{+2})$ oranı mineralin merkezinde yaklaşık 0.39-0.43, kenar kısmında ise yaklaşık 0.41-0.46 arasında değişmektedir. Opak mine-

Şekil 4. Güre Granitoyidi feldispatlарının An-Ab-Or üçgen diyagramında sınıflaması.

Figure 4. Classification of the Güre Granitoid feldspars on ternary An-Ab-Or feldspars plot.

Şekil 5. Güre Granitoyidi örnekleri hornblendlerinin sınıflama diyagramı (Leake vd., 1997).

Figure 5. Hornblende classification diagram (Leake et al., 1997) of the Güre Granitoid samples.

Çizelge1. Güre Granitoyidi plajiyoklaslarının mikroprob analiz sonuçları (m: kristal merkezi, k: kristal kenarı).
 Table 1. Results of microprobe analysis of plagioclases from the Güre Granitoid (m: crystal core, k: crystal rim).

Örnek No.	H12				TG8				TG8				
	Pij-2 m	Pij-2 k	Pij-2 m	Pij-2 k	Pij-6 m	Pij-6 k	Pij-6 k	Pij-6 k-1	Pij-6 k-2	Pij-6 m	Pij-8 m	Pij-8 k	Pij-8 k
SiO ₂	59.31	58.49	58.12	57.98	53.06	55.57	56.06	56.34	57.65	60.03	66.72	65.40	56.26
Al ₂ O ₃	25.56	26.26	26.41	26.69	29.90	26.70	26.32	25.88	25.63	19.32	20.50	26.86	25.27
FeO	0.17	0.29	0.24	0.27	0.42	0.32	0.31	0.28	0.25	0.23	0.08	0.13	0.27
CaO	7.73	8.47	8.90	9.06	12.82	9.93	9.53	9.24	8.50	6.34	0.75	2.07	9.71
Na ₂ O	7.24	6.91	6.89	6.66	4.35	5.97	6.29	6.31	6.80	7.95	10.58	9.68	6.07
K ₂ O	0.10	0.08	0.07	0.11	0.10	0.17	0.19	0.25	0.23	0.44	0.90	1.24	0.19
Toplam	100.11	100.5	100.63	100.77	100.65	98.66	98.7	98.3	99.06	98.91	98.35	100.11	99.35
													98.79
													98.96

Formül 8 oksijen üzerinden hesaplanmıştır.

Si	2.65	2.61	2.59	2.58	2.39	2.54	2.56	2.58	2.61	2.71	2.98	2.91	2.55
Al	1.34	1.38	1.39	1.40	1.60	1.44	1.42	1.40	1.37	1.27	1.02	1.08	1.43
Fe ⁺²	0.01	0.01	0.01	0.01	0.02	0.01	0.01	0.01	0.01	0.01	0.00	0.01	0.01
Ca	0.37	0.41	0.43	0.43	0.62	0.49	0.47	0.45	0.41	0.31	0.04	0.10	0.47
Na	0.63	0.60	0.60	0.58	0.38	0.53	0.56	0.56	0.60	0.70	0.92	0.84	0.53
K	0.01	0.00	0.00	0.01	0.01	0.01	0.01	0.02	0.01	0.03	0.05	0.07	0.01
Toplam	5.00	5.00	5.01	5.02	5.01	5.02	5.01	5.01	5.02	5.00	5.00	5.01	5.00
Ab	62.57	59.34	58.15	56.71	37.87	51.61	53.82	54.47	58.41	67.61	91.32	83.18	52.50
An	36.83	40.26	41.46	42.70	61.53	47.41	45.11	44.07	40.31	29.86	3.59	9.85	46.42
Or	0.60	0.40	0.39	0.59	0.60	0.98	1.06	1.46	1.27	2.53	5.09	6.97	1.08

Fe⁺², toplam demir olarak verilmiştir.

Çizelge 2. Güre Granitoyidi ortoklastlarının mikroprob analiz sonuçları (m: kristal merkezi, k: kristal kenarı).
 Table 2. Results of microprobe analysis of orthoclases from the Güre Granitoid (m: crystal core, k: crystal rim).

Örnek No.	TG8					TG8					TG8				
	Ort-5 m	Ort-5 m	Ort-5 m	Ort-5 k	Ort-5 k	Ort-7 m	Ort-7 m	Ort-7 k	Ort-7 k	Ort-7 k	Ort-9 m	Ort-9 m	Ort-9 k	Ort-9 k	Ort-9 k
SiO ₂	64.83	65.59	65.04	64.24	65.65	64.29	64.73	64.59	64.20	64.54	63.67	64.72	64.22	62.68	63.17
Al ₂ O ₃	18.30	18.31	18.46	18.42	18.40	18.07	18.10	18.00	17.88	18.19	18.47	18.36	18.24	19.02	18.05
FeO	0.03	0.07	0.05	0.06	0.18	0.00	0.09	0.03	0.01	0.04	0.02	0.01	0.03	0.01	0.02
CaO	0.00	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.30	0.00	0.01	0.03	0.01	0.00
Na ₂ O	0.15	3.12	1.74	1.21	2.84	1.37	2.58	0.38	0.27	1.67	1.49	0.95	0.51	0.95	0.69
K ₂ O	16.52	12.45	14.34	15.14	13.00	14.26	12.70	15.81	15.77	13.86	14.10	14.58	15.47	14.16	15.24
Toplam	99.84	99.54	99.62	99.09	100.07	98.00	98.20	98.81	98.13	98.66	97.74	98.62	98.51	96.83	97.17

Formül 8 oksijen üzerinden hesaplanmıştır.

	Si	Al	Fe ⁺²	Ca	Na	K	Toplam	Si	Al	Fe ⁺²	Ca	Na	K	Toplam	Si	Al	Fe ⁺²	Ca	Na	K	Toplam
Si	3.00	3.00	2.99	3.00	3.01	3.01	3.01	3.00	3.01	3.00	3.01	3.01	3.01	3.01	3.00	2.98	3.01	3.00	2.95	3.00	2.99
Al	1.00	0.99	1.00	1.01	0.99	1.00	0.99	0.99	0.99	1.00	0.99	1.00	1.00	1.00	1.00	1.02	1.00	1.00	1.06	1.00	1.01
Fe ⁺²	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Ca	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Na	0.01	0.28	0.16	0.11	0.25	0.12	0.11	0.12	0.23	0.03	0.02	0.15	0.14	0.14	0.15	0.09	0.09	0.05	0.09	0.09	0.06
K	0.98	0.73	0.84	0.90	0.76	0.85	0.75	0.94	0.94	0.94	0.82	0.84	0.84	0.86	0.92	0.85	0.85	0.85	0.92	0.85	0.92
Toplam	4.99	5.00	5.00	5.00	5.01	4.98	4.99	4.98	4.97	4.98	4.98	4.98	4.98	4.98	4.98	4.96	4.98	4.98	4.94	4.94	4.99
Ab	1.37	27.60	15.56	10.83	24.95	12.76	23.60	3.53	2.57	15.50	13.87	8.98	4.80	9.22	6.44						
An	0.01	0.00	0.00	0.08	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.02	0.00	0.05	0.13	0.04	0.00						
Or	98.62	72.40	84.44	89.09	75.05	87.24	76.40	96.47	97.42	84.48	86.13	90.96	95.06	90.74	93.56						

Fe⁺², toplam demir olarak verilmiştir.

Çizelge 3. Güre Granitoyidi hornblendelerinin mikroprob analiz sonuçları (m: kristal merkezi, k: kristal kenarı).
Table 3. Results of microprobe analysis of hornblades from the Güre Granitoid (m: crystal core, k: crystal rim).

Örnek No.	H12-1 m-1	H12-1 m-2	H12-1 k	H12-3 m-1	H12-3 m-2	H12-3 k-1	H12-3 k-2	H12-4 m-1	H12-4 m-2	H12-4 m-3
SiO ₂	47.24	47.25	47.19	46.50	46.53	47.02	47.67	47.15	47.31	47.07
TiO ₂	1.09	1.19	1.27	1.29	1.44	1.24	1.21	1.19	1.45	1.27
Al ₂ O ₃	5.64	5.59	5.53	6.20	6.24	6.15	5.55	6.13	5.96	5.90
FeO	22.73	22.34	21.84	21.91	21.95	22.06	22.01	22.29	22.22	22.30
MnO	0.48	0.43	0.56	0.42	0.36	0.46	0.49	0.48	0.44	0.45
MgO	10.14	10.27	9.67	10.10	10.12	9.86	10.22	10.00	9.99	9.90
CaO	9.76	9.87	10.04	10.18	10.39	10.25	10.05	9.99	10.23	9.85
Na ₂ O	1.50	1.41	1.14	1.62	1.61	1.65	0.81	1.47	1.58	1.60
K ₂ O	0.13	0.16	0.19	0.16	0.17	0.14	0.17	0.14	0.15	0.14
Toplam	98.71	98.53	97.41	98.37	98.81	98.83	98.18	98.85	99.32	98.47
Formül 23 oksijen üzerinden hesaplanmıştır.										
Si	7.06	7.07	7.10	6.96	6.95	7.00	7.10	7.01	7.02	7.04
Ti	0.12	0.13	0.14	0.15	0.16	0.14	0.14	0.13	0.16	0.14
Al [IV]	0.94	0.93	0.90	1.04	1.05	1.00	0.90	0.99	0.98	0.96
Al [VI]	0.05	0.05	0.08	0.06	0.05	0.08	0.07	0.08	0.06	0.07
Fe ⁺³	0.38	0.37	0.48	0.40	0.36	0.45	0.52	0.49	0.36	0.42
Fe ⁺²	2.46	2.43	2.27	2.34	2.38	2.30	2.22	2.28	2.40	2.36
Mn	0.06	0.05	0.07	0.05	0.05	0.06	0.06	0.06	0.06	0.06
Mg	2.26	2.29	2.17	2.26	2.25	2.19	2.27	2.22	2.21	2.21
Ca	1.56	1.58	1.62	1.63	1.66	1.63	1.60	1.59	1.63	1.58
Na	0.43	0.41	0.33	0.47	0.47	0.48	0.23	0.42	0.45	0.46
K	0.02	0.03	0.04	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03
Toplam	15.34	15.34	15.21	15.39	15.41	15.35	15.15	15.30	15.36	15.34
Mg #	0.48	0.49	0.49	0.49	0.49	0.49	0.51	0.49	0.48	0.48

Fe⁺³ ve Fe⁺² aynı Leake vd. 1997'ye göre hesaplanmıştır. Mg # (Mg-numarası) =Mg / (Mg + Fe⁺²).

Çizelge 4. Güre Granitoidi biyotitlerinin mikroprob analiz sonuçları (m: kristal merkezi, k: kristal kenarı).
Table 4. Results of microprobe analysis of biotites from the Güre Granitoid (m: crystal core, k: crystal rim).

Örnek No.	TG8				TG8				
	biy-7 m-1	biy-7 m-2	biy-7 k-1	biy-7 k-2	biy-5 m	biy-5	biy-5	biy-5	biy-5 k
SiO ₂	34.5	34.58	35.38	34.46	35.07	34.42	34.78	34.58	35.39
TiO ₂	3.90	3.99	3.61	4.97	4.08	3.94	3.84	3.80	3.67
Al ₂ O ₃	12.04	11.81	11.72	11.86	11.72	11.71	11.65	11.89	12.27
FeO	23.42	23.78	22.04	23.17	24.92	24.64	24.42	24.57	23.96
MnO	0.25	0.28	0.24	0.25	0.29	0.27	0.29	0.28	0.25
MgO	9.83	10.04	10.58	9.68	8.9	8.98	9.37	9.59	9.46
CaO	0.02	0.06	0.07	0.02	0.01	0.02	0.01	0.02	0.03
Na ₂ O	0.39	0.27	0.28	0.20	0.42	0.42	0.43	0.32	0.34
K ₂ O	9.02	9.04	9.20	9.09	8.92	8.95	8.85	9.07	8.91
Cl	0.52	0.61	0.68	0.45	0.70	0.61	0.51	0.55	0.55
F	0.80	0.80	0.90	0.70	1.12	1.12	1.10	0.66	0.61
Toplam	94.69	95.26	94.70	94.85	96.15	95.08	95.25	95.33	95.44

Formül 22 oksijen üzerinden hesaplanmıştır.

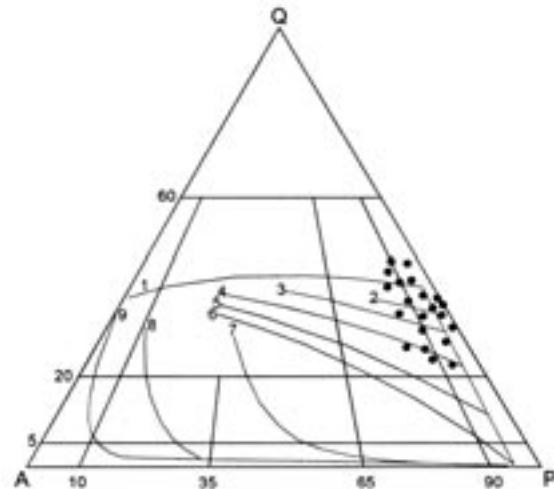
Si	5.53	5.52	5.64	5.50	5.59	5.55	5.58	5.53	5.61
Ti	0.47	0.48	0.43	0.60	0.49	0.48	0.46	0.46	0.44
Al [IV]	2.28	2.22	2.20	2.23	2.20	2.23	2.20	2.24	2.29
Al [VI]	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Fe ⁺²	3.14	3.18	2.94	3.09	3.32	3.33	3.28	3.29	3.17
Mn	0.03	0.04	0.03	0.03	0.04	0.04	0.04	0.04	0.03
Mg	2.35	2.39	2.51	2.30	2.12	2.16	2.24	2.29	2.24
Ca	0.00	0.01	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01
Na	0.12	0.08	0.09	0.06	0.13	0.13	0.13	0.10	0.10
K	1.85	1.84	1.87	1.85	1.81	1.84	1.81	1.85	1.80
Cl	0.14	0.17	0.18	0.12	0.19	0.17	0.14	0.15	0.15
F	0.41	0.40	0.45	0.35	0.56	0.57	0.56	0.33	0.31
Toplam	15.77	15.77	15.72	15.68	15.70	15.76	15.76	15.79	15.69
Mg #	0.43	0.43	0.46	0.43	0.39	0.39	0.41	0.41	0.41

Fe⁺², toplam demir olarak verilmiştir. Mg # (Mg-numarası)=Mg / (Mg + Fe⁺²).

ral, saçının halinde ve az miktarda (%1-4) genellikle yarı öz şekilli olarak mevcuttur. Genel olarak, ferromagnezyen mineral içeriği granitoidin kuzeyine doğru azalır. Bununla birlikte biyotit içeriği kuzeye doğru artarken, hornblend içeriği güneye doğru artar.

QAP modal sınıflaması (Streckeisen, 1976) ana magma serilerinin ayırtlanmasında yaygın olarak kullanılmaktadır (Lameyre ve Bowden, 1982; Lameyre ve Bonin, 1991). Bu sınıflamada, üç ana serinin (toleyitik, kalk-alkalen ve alkanen) izlediği belirgin yollar, genellikle P ucundan

başlayarak, alkali granit alanına doğru gider. Magmatik yaylarda bulunan granitik kayaçların izlediği kalk-alkalen seri de kendi içerisinde, tonalitik-trondjemitik kalk-alkalen seri, granodiyoritik kalk-alkalen seri ve monzonitik kalk-alkalen seri olarak alt serilere ayrılmıştır (Lameyre ve Bowden, 1982). Modal mineralojik bileşimlerine göre incelenen Güre Granitoidi örnekleri hemen hemen tek bir grup oluşturmaktadırlar (Şekil 6); genel olarak granodiyoritik-tonalitik bileşim sunmaktadır. Bu bileşimler dikkate alındığında, sokulum kütlesi toleyitik-kalkalkalen seri yönmesi göstermektedir (bkz. Şekil 6).

Şekil 6. Güre Granitoidi örneklerinin QAP modal mineralojik sınıflaması (Streckeisen, 1976) ve granitik kayaçların QAP modal bileşimine dayalı ana yönsemeleri: 1-toleyitik seriler, 2-kalk-alkalen trondjemitik seriler, 3-6-kalk-alkalen granodiyorit serileri, 7-monzonitik seriler, 8-9- alkalen seriler (Lameyre ve Bowden, 1982; Lameyre ve Bonin, 1991).

Figure 6. QAP modal mineralogical classification of the Güre Granitoid samples, and main trends of granitic rock series: 1-tholeiitic series, 2-calc-alkaline trondjemitic series, 3-6-various calc-alkaline granodiorite series, 7-monzonitic series, 8-9-various alkaline series (Lameyre and Bowden, 1982; Lameyre and Bonin, 1991).

JEOTERMOMETRE VE JEOBAROMETRE HESAPLAMALARI

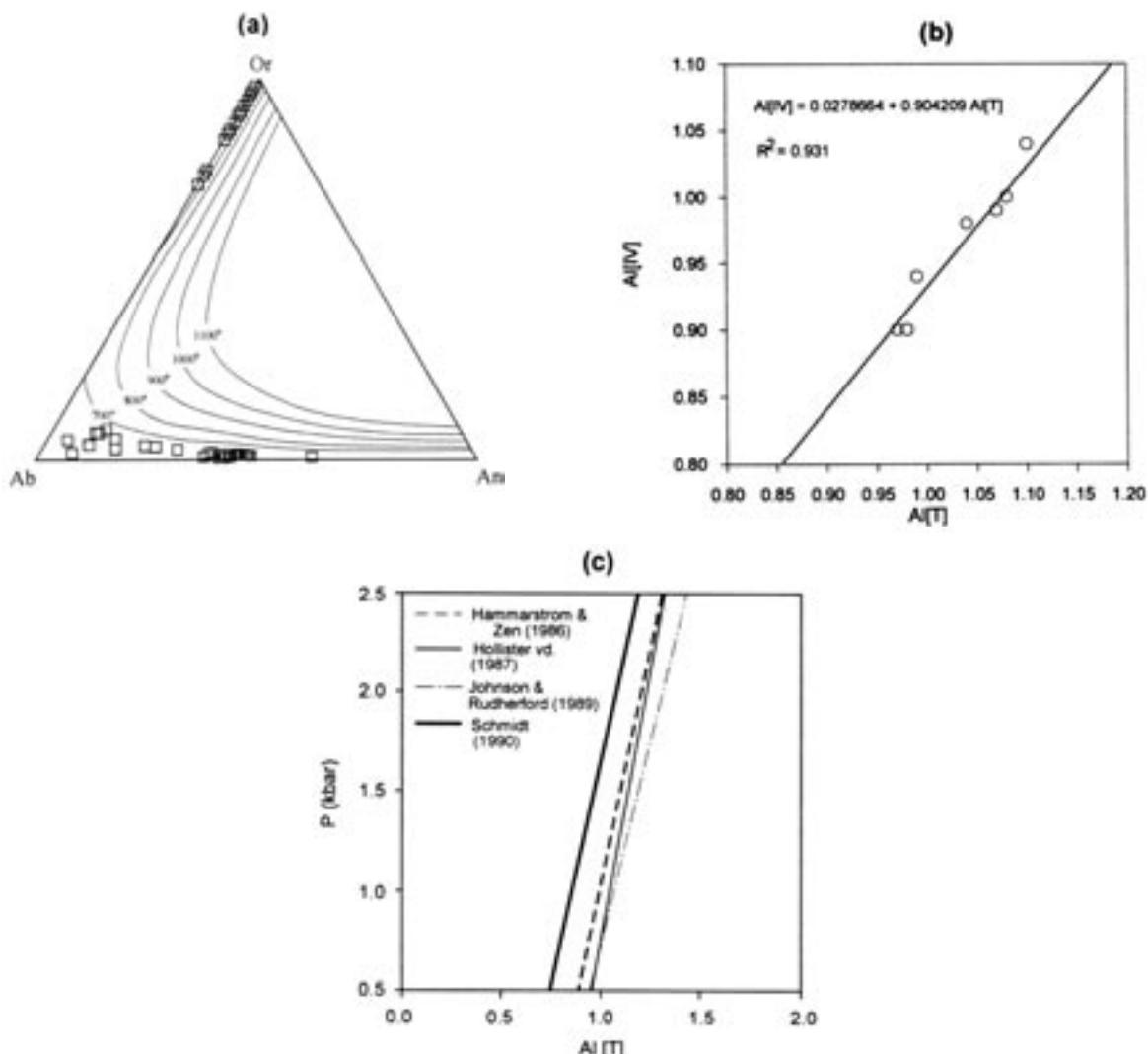
Granitik kayaçların gelişimini anlayabilmek için, bunların yerleşim derinliği, bu derinlikteki kristalleşme koşulları ve kristallenme sonrası yükselme gibi süreçlerin araştırılması gerekmektedir. Bu bakımdan granitik kütlelerin oluşum sıcaklık ve basınçlarının bilinmesi önemlidir. Bunun için bir çok araştırmacı, jeotermometre ve jeobarometre hesaplamaları için çeşitli görgül eşitlikler önermişler ve diyagramlar geliştirmiştirler. Bu görgül eşitlik ve diyagramlardan yaralanılarak incelenen Güre Granitoidinin oluşum sıcaklık ve basınç koşulları saptanmaya çalışılmıştır.

Fuhrman ve Lindsley (1988) feldispatların Ab-An-Or üçgen diyagramı üzerinde, deneysel çalışmalar sonucunda elde ettikleri denge sıcaklık değerlerini gösteren izoterm eğrilerini oluşturmuşlardır. Güre Granitoidi feldispatlarının bile-

şimleri böyle bir diyagram üzerine düşürüldüğünde, örnek noktaları yaklaşık 700°C sıcaklığa karşılık gelen izoterm eğrisinin altında yer almaktadır (Şekil 7a). Buna göre feldispatların yaklaşık $650 \pm 50^{\circ}\text{C}$ ’de dengede kristallendiğini söylemek mümkündür. Holland ve Blundy (1994)’nin çeşitli granitik kayaçlarda yaptıkları çalışmalar sonucunda önerdikleri hornblend-plajiyoklas mineral çifti termometresine göre ise hesaplanan sıcaklıklar $692\text{--}826^{\circ}\text{C}$ arasında bulunmuştur (Çizelge 5). Bu son değerler feldispat termometresine göre hesaplanandan biraz yüksek olup, muhtemelen hornblend ve plajiyoklasın dengede kristalleşmemesinden kaynaklanmaktadır. Bu durum mikroskopik gözlemlerle de doğrulanmaktadır.

Kalkalkalın granitik kayaçlarda hornblendlerin Al içeriğinden harakete kristalleşme basınçlarının hesaplanması yaygın olarak kullanılmaktadır. Güre Granitoidi hornblendlerinin Al içeriklerinde kristal merkezi ve kenarı arasında bazı kimyasal değişimler gözlenmektedir. Bu durum Hammarstrom ve Zen (1986)’ın belirttiği gibi $\text{Al}^{[\text{IV}]}$ ile $\text{Al}^{[\text{T}]}$ arasında iyi derecede pozitif korelasyonla kendini göstermektedir (Şekil 7b). Hammarstrom ve Zen (1986)’ın farklı alanlarda yaptıkları çalışmalar sonucunda hornblendlerdeki toplam alüminyum esas olarak ortaya koydukları eşitliğe göre ($P = -3.92 + 5.03 \text{ Al}^{[\text{T}]}$) hesaplanan basınçlar 0.9-1.5 kb arasında değişmektedir. Hollister vd. (1987)’nin hornblendlerin içeriği toplam alüminyum baz alınarak önerdiği görgül eşitliğe göre ($P = -4.67 + 5.64 \text{ Al}^{[\text{T}]}$) hesaplanan basınçlar ise 0.6-1.3 kb arasında değişmektedir. Johnson ve Rutherford (1989)’un hornblendlerdeki toplam alüminyum göz önüne alınarak ortaya koyduğu eşitliğe göre ($P = -3.46 + 4.23 \text{ Al}^{[\text{T}]}$) hesaplanan basınçlar 0.6-1.1 kb arasında değişmektedir. Schmidt (1990)’ın hornblendlerin içeriği toplam alüminyum baz alınarak önerdiği formüle göre ($P = -3.01 + 4.76 \text{ Al}^{[\text{T}]}$) hesaplanan basınçlar ise 1.5-2.1 kb arasında değişmektedir (Çizelge 5). Hesaplamalardan elde edilen dört farklı basınç değerleri $\text{Al}^{[\text{T}]}$ ’a karşı P (kbar) ilişkisinde birbirine çok yakın paralellikler sunmaktadır (Şekil 7c). Bu farklı barometre değerleri birlikte değerlendirildiğinde Güre Granitoidi hornblendlerinden hesaplanan Al barometre değerlerinin 0.9 ilâ 1.5 (\bar{x}) kbar arasında değiştiği söyleyebilir.

Çizelge 5’de görüldüğü üzere, hornblendlerin merkez ve kenar bileşimlerine göre hesaplanan

Şekil 7. a) Güre Granitoyidi feldispatlarının An-Ab-Or diyagramında bileşimleri. İzoterm çizgileri Fuhrman ve Lindsley (1988)'e göredir. b) Analiz edilen hornblendlerde $Al[T]$ karşı $Al[IV]$ ilişkisini gösteren diyagram. Verilere ait regresyon doğrusu ve eşitliği diyagramda verilmiştir. c) Güre hornblendelerinden hesaplanan dört farklı hornblend jeobarometresine ait doğruları gösteren $Al[T]$ karşı P (kbar) diyagramı.

Figure 7. a) Composition of the Güre Granitoid feldspars on An-Ab-Or plot. Isotherm lines are from Fuhrman and Lindsley (1988). b) $Al[T]$ versus $Al[IV]$ plot in the analysed hornblendes. The regresion line and its equation are shown on the plot. c) $Al[T]$ against P (kb) plot showing the slopes of four calculated hornblende geobarometers.

basınç değerleri biraz farklılık göstermekte olup, elde edilen basınç değerleri minimum 3 km (>0.9 kbar) ve en fazla 6 km (1.5 kbar)'lık bir derinliğe karşılık gelmektedir. Bu sonuçlar; Güre Granitoyidinin erken fazının nispeten derinlerde kristalleşmeye başladığını, ancak kristalleşme sırasında yükselme sonucu son kristalleşmenin sıkı derinliklerde tamamlandığı şeklinde yorumlanabilir.

GRANİTOYİDİN JEOKİMYASI

Ana ve İz Elementler

Güre Granitoyid stoğundan alınan 15 adet örenkten ana, iz ve nadir toprak element analizleri yapılmıştır (Çizelge 6 ve 7). Güre Granitoyidi'nin kimyasal bileşimi oldukça değişken olup, kayaçlardaki modal mineralojik değişimle ilişkilidir. Granodioritlerdeki ana oksit değerleri; SiO_2

Çizelge 5. Güre granitoyidi örneklerinde hornblend-plajiyoklas jeotermometre ve hornblend jeobarometre hesaplamaları.

Table 5. Hornblende-plagioclase geothermometer and hornblende geobarometer calculations from the Güre Granitoid samples.

Plajiyoklas-hornblend termometresi							
Mineral 1	Hbl-H12-1-M1	Hbl-H12-1-M2	Hbl-H12-1-K	Hbl-H12-3-M1	Hbl-H12-3-M2	Hbl-H12-3-K1	
Mineral 2	Plj-H12-2-M	Plj-H12-2->	Plj-H12-2->	Plj-H12-2->	Plj-H12-2->	Plj-H12-2-K	
Plj (Xab)	0.63	0.59	0.58	0.56	0.38	0.82	
T (°C)	756 - 760	765 - 769	774 - 781	794 - 798	822 - 826	692 - 698	

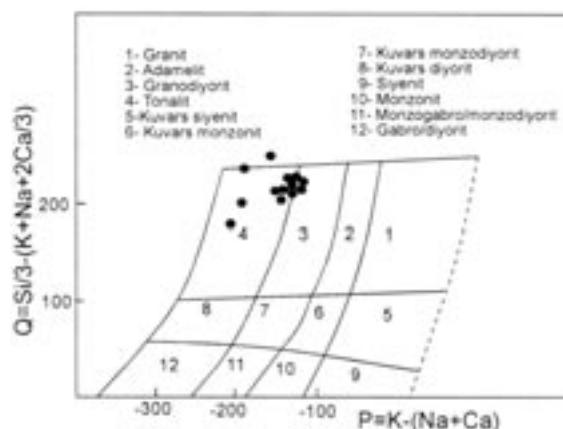
Hornblend barometresi							
Örnek No.	H12-1	H12-1	H12-3	H12-3	H12-3	H12-4	H12-4
	Mag.	Mag.	Mag.	Mag.	Mag.	Mag.	Mag.
	Hornb.	Hornb.	Hornb.	Hornb.	Hornb.	Hornb.	Hornb.
	kenar-1	kenar	merkez-1	merkez-1	kenar-2	merkez-1	merkez-2
P (kbar)							
Hammarstrom ve Zen (1986)	1.0	0.9	1.5	1.4	0.9	1.4	1.2
Hollister vd. (1987)	0.7	0.7	1.3	1.2	0.6	1.2	1.0
Johnson ve Rutherford (1989)	0.6	0.6	1.1	1.0	0.6	1.0	0.9
Schmidt (1990)	1.6	1.6	2.1	2.0	1.5	2.0	1.9
Ortalama (\bar{x})	0.98	0.95	1.5	1.40	0.90	1.40	1.25
Standart sapma (σ)	0.45	45	0.43	0.43	0.42	0.43	0.45

%54-73, Al_2O_3 %13-16, Fe_2O_3 %2.8-11.8, MgO %0.3-4.7, CaO %2.5-5, Na_2O %3.5-4, K_2O %0.4-1.7 ve TiO_2 %0.3-1.1 arasında, tonalitlerdeki ana oksit değerleri; SiO_2 %67-76, Al_2O_3 %13-15, Fe_2O_3 %2.4-5.6, MgO %0.2-1.5, CaO %2.2-4.5, Na_2O %3.6-4.3, K_2O %0.2-1.9 ve TiO_2 %0.3-0.6 arasında, kuvars monzodiyoritlerde ana oksit değerleri; SiO_2 %54-57, Al_2O_3 %14.5-15.2, Fe_2O_3 %10.4-11.8, MgO %3-5, CaO %5-8, Na_2O %3.2-4.4, K_2O %0.15-0.3 ve TiO_2 %1-1.25 arasında değişmektedir. Buna göre SiO_2 içeriği tonalitlerde en yüksek, K-monzodiyoritlerde en düşük iken, Fe_2O_3 içeriği bunun aksine tonalitlerde en düşük ve K-monzodiyoritlerde en yüksektir (bkz. Çizelge 6).

Ana element oksitlere dayanarak hazırlanan magmatik kayaçların adlandırma diyagramında (Debon ve Le Fort, 1983) yapılan adlandırma modal bileşime dayalı adlama ile uyum içerisindeştir. Bu adlandırmaya göre, Güre Granitoyidi örnekleri tonalit ve granodiyorit alanlarında yer almaktadır (Şekil 8).

Harker diyagramında Güre Granitoyidi örnekleri, çoğu ana ve iz elementler için doğrusala yakın bir dağılım göstermektedir (Şekil 9 ve 10). Bu da kayaçların gelişiminde fraksiyonel kristal-

lenmenin etkili olabileceğini göstermektedir. Artan silis içeriğine göre; TiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3^* , MgO , CaO , MnO ve Sr içerikleri negatif, Zr ise pozitif ilişkiler sunmaktadır. Bu ilişkiler, kayaçların oluşumunda plajiyoklas+hornblend+magnetit fraksiyonlaşmasından kaynaklanmaktadır. Na_2O ve K_2O nispeten düzensiz dağılımlar göstermektedir. Bu düzensizlik, kısmen alterasyon-

Şekil 8. Güre Granitoyidi örneklerinin Q-P kimyasal adlama diyagramı (Debon ve Le Fort, 1983).

Figure 8. Q-P chemical nomenclature diagram (Debon and Le Fort, 1983) for the Güre Granitoid samples.

Çizelge 6. Güre Granitoyidi örneklerinin ana (% ağırlık) ve iz element (ppm) analiz sonuçları.
Table 6. Results of major (weight %) and trace element (ppm) analysis of the Güre Granitoid samples.

Örnek No.	G-2	G-3	G-4	G-5	G-6	G-7	G-8	G-9	G-10	G-11	G-12	G-13	G-15	G-22	G-23	G-25	G-26A
SiO ₂	72.28	73.06	72.66	72.69	73.89	72.99	72.83	72.82	72.06	76.05	67.20	74.44	68.30	56.96	54.06	54.69	55.47
TiO ₂	0.30	0.29	0.31	0.33	0.30	0.30	0.32	0.30	0.30	0.30	0.62	0.35	0.58	1.24	1.13	1.06	1.08
Al ₂ O ₃	13.70	13.54	13.66	13.88	13.90	13.78	13.90	13.40	13.25	13.08	14.79	12.88	14.22	14.52	16.03	15.08	15.24
Fe ₂ O ₃ *	2.89	3.09	3.37	3.21	2.48	3.05	2.85	2.77	3.33	2.43	5.62	2.74	5.03	11.87	11.84	11.51	10.40
MnO	0.10	0.08	0.09	0.08	0.05	0.07	0.07	0.06	0.08	0.02	0.12	0.07	0.10	0.16	0.13	0.18	0.16
MgO	0.34	0.38	0.42	0.38	0.36	0.41	0.42	0.60	0.80	0.17	1.56	0.65	1.51	3.19	4.70	4.75	4.92
CaO	2.61	2.58	2.56	2.61	2.45	2.74	2.75	2.99	3.04	3.03	4.53	2.21	3.94	5.54	5.05	6.74	7.79
Na ₂ O	3.96	3.60	3.76	3.60	3.77	3.71	3.61	3.48	3.59	4.35	4.09	3.91	3.89	4.40	3.55	3.87	3.25
K ₂ O	1.36	1.75	1.92	1.91	1.68	1.78	1.60	1.67	1.77	0.27	0.22	0.39	0.30	0.16	0.44	0.29	0.15
P ₂ O ₅	0.03	0.05	0.04	0.04	0.05	0.04	0.08	0.07	0.05	0.13	0.06	0.08	0.12	0.09	0.07	0.08	
AK	2.2	1.4	1.1	1.2	1.2	1.0	1.5	1.6	1.8	0.4	1.0	2.5	2.1	1.8	3.0	1.7	1.4
Toplam	99.84	99.86	99.93	99.99	100.16	99.91	99.92	99.82	100.12	100.16	99.90	100.22	100.06	99.97	100.04	99.96	99.96
Co	3	3	3	3	2	3	3	4	2	9	3	7	31	36	37	33	
Ga	16	16	16	17	17	17	16	15	16	17	15	17	18	17	156	17	
Hf	3	3	3	3	4	4	3	3	3	4	2	2	2	2	2	2	2
Nb	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2	2	2
Rb	17	48	59	67	53	61	45	56	63	3	3	5	3	2	3	2	1
Sr	134	111	113	116	124	122	136	124	110	121	128	93	161	161	182	218	209
Th	4	4	4	4	4	5	4	4	4	2	1	1	1	2	1	1	1
V	21	19	19	22	17	20	21	17	18	67	17	58	318	400	393	374	
Zr	100	111	107	111	104	109	79	106	109	118	71	94	64	84	71	67	70
Y	26	31	28	28	18	28	23	25	20	25	34	21	26	29	25	27	25
Cu	6	3	3	3	2	3	3	4	3	5	4	40	6	17	10	4	
Pb	8	3	4	4	3	4	3	4	5	4	3	3	3	3	3	3	3
Zn	111	30	45	44	31	30	27	30	35	16	27	31	67	18	25	14	10
Ni	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	2	4	14	12	11
Mg#	11	11	11	11	13	12	13	18	19	7	22	19	23	21	28	29	32

Not: Fe₂O₃* , Fe₂O₃ cinsinden toplam demir. AK, ateste kayıp (toplam üçlü içeriği). Mg# (Mg-numarası)=100xMgO/(MgO+Fe₂O₃*).

Çizelge 7. Güre Granitoyidi örneklerinin nadir toprak element (ppm) analiz sonuçları.
Table 7. Results of rare earth element (ppm) analysis of the Güre Granitoid samples.

Örnek No.	G-2	G-3	G-4	G-5	G-6	G-7	G-8	G-9	G-10	G-11	G-12	G-13	G-15	G-22	G-23	G-25	G26A
La	8.7	12.9	12.2	12.8	7.1	13.6	11.7	12.5	7.7	7.8	4.8	3.8	4.4	7.3	6.8	6.3	6.4
Ce	18.7	28.5	26.3	28.4	15.0	29.1	23.9	27.5	16.1	19.6	13.1	10.7	11.5	17.3	14.3	12.9	13.9
Pr	2.31	3.48	3.30	3.48	1.93	3.64	3.04	3.50	2.06	2.85	2.11	1.63	1.68	2.49	1.91	2.01	1.98
Nd	10.0	14.9	13.2	14.4	7.3	15.2	12.2	14.0	8.1	12.5	10.3	7.2	8.6	11.2	8.2	8.7	8.3
Sm	2.9	3.8	3.7	3.8	2.4	3.6	3.4	3.3	2.5	3.8	4.1	2.8	3.0	3.4	2.7	2.8	2.8
Eu	1.01	1.05	1.11	1.14	0.88	1.08	1.04	1.03	0.92	1.28	1.20	0.99	1.30	1.22	1.03	0.86	0.88
Gd	3.61	4.50	3.89	4.05	2.41	4.27	3.77	3.84	2.66	3.94	4.69	2.83	3.82	4.14	3.49	3.49	3.54
Tb	0.62	0.79	0.74	0.64	0.44	0.77	0.67	0.73	0.45	0.63	0.78	0.55	0.64	0.70	0.61	0.65	0.61
Dy	4.15	4.85	4.56	4.36	2.72	4.61	3.79	4.21	3.14	4.27	5.40	3.71	3.99	4.90	3.91	3.73	4.00
Ho	1.03	1.18	1.03	1.08	0.64	1.10	0.89	0.89	0.71	0.98	1.26	0.86	1.02	1.15	0.93	0.95	0.96
Er	3.13	3.50	3.56	3.21	2.09	3.24	2.72	3.02	2.37	3.13	3.73	2.81	3.11	3.35	2.89	2.96	2.97
Tm	0.47	0.52	0.50	0.44	0.29	0.50	0.38	0.41	0.35	0.41	0.56	0.44	0.44	0.45	0.36	0.38	0.38
Yb	3.02	3.54	3.66	3.24	2.30	3.41	2.71	3.04	2.41	3.24	3.70	3.25	2.92	3.46	2.78	2.80	2.79
Lu	0.55	0.59	0.60	0.56	0.37	0.57	0.45	0.43	0.44	0.52	0.60	0.56	0.48	0.52	0.44	0.46	0.49

dan ve büyük ölçüde kabuk kirlenmesinden kaynaklanmaktadır. Ayrıca, Ba ve Rb hiperbolik pozitif bir ilişki sunarak magmatik gelişimde kabuk etkisi ve/veya magma karışımı olaylarına işaret etmektedir (Şekil 10). Y içeriği önce pozitif sonra negatif olan eğrisel bir değişim sunmaktadır. Bu durum muhtemelen, fraksiyonel kristalleme sırasında hornblend ve plajiyoklas kontrollü ayırmamaya bağlıdır.

Jeokimyasal olarak Güre Granitoyidi, I-tipi, kalkalın karakterli, metalümin-peralümin (Şekil 11) özellikle (A/CNK=0.9-1.2; Maniar ve Piccoli, 1989). Whalen vd. (1987)'nin geliştirdiği ayırm diyagramında örnekler, genel olarak fraksiyonlaşmış granitoyid (FG) alanında yer almaktadır (Şekil 12). Buna göre Güre Granitoyidi, kendisinden daha mafik ana granitoyidik bir magmanın farklılaşmış son faz ürününü temsil edebilir. Debon ve Le Ford (1983)'un karakteristik mineral diyagramında örneklerin çoğunluğu II ve III nolu alanlarda yer almaktır ve karakteristik mafik minerali biyotit olup (Şekil 13), Güre Granitoyidi alümino-kafemik (ALCAF) karakterli olarak tanımlanmaktadır. Buna ilaveten granitoyid örnekleri, az belirgin subalkalen (SALKL) alt bölümü yönsemesini izlemektedir.

Batchelor ve Bowden (1985)'nin granitik kayaçlar için geliştirdiği magma-tektonik ayırtman diyagramında, Güre Granitoyidi örnekleri çarpışma ile eş yaşılı alan ile manto fraksiyonları alanını ayıran çizgi sınırında yer almaktadır (Şekil 14). Ayrıca tektonik ortamları tanımlamada kul-

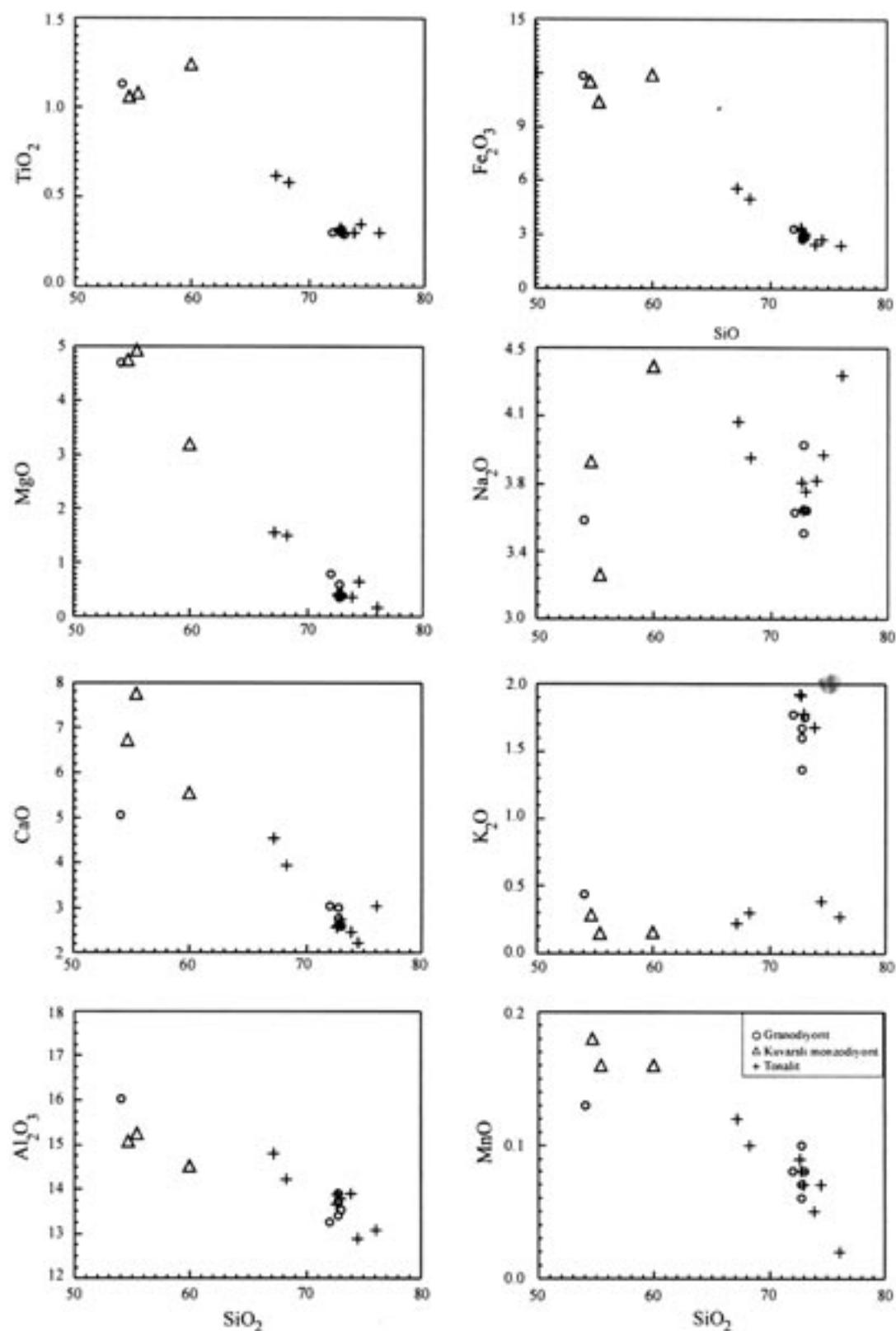
lanılan Rb-Y+Nb iz element diyagramında (Pearce vd., 1984) incelenen sokulum örneklerinin tümü volkanik yay granitoyidleri (VAG) alanına düşmektedir (Şekil 15). Buna göre Güre Granitoyidi yay ortamında gelişen çarpışma granitoyidi olarak yorumlanabilir.

Uyumsuz Elementler

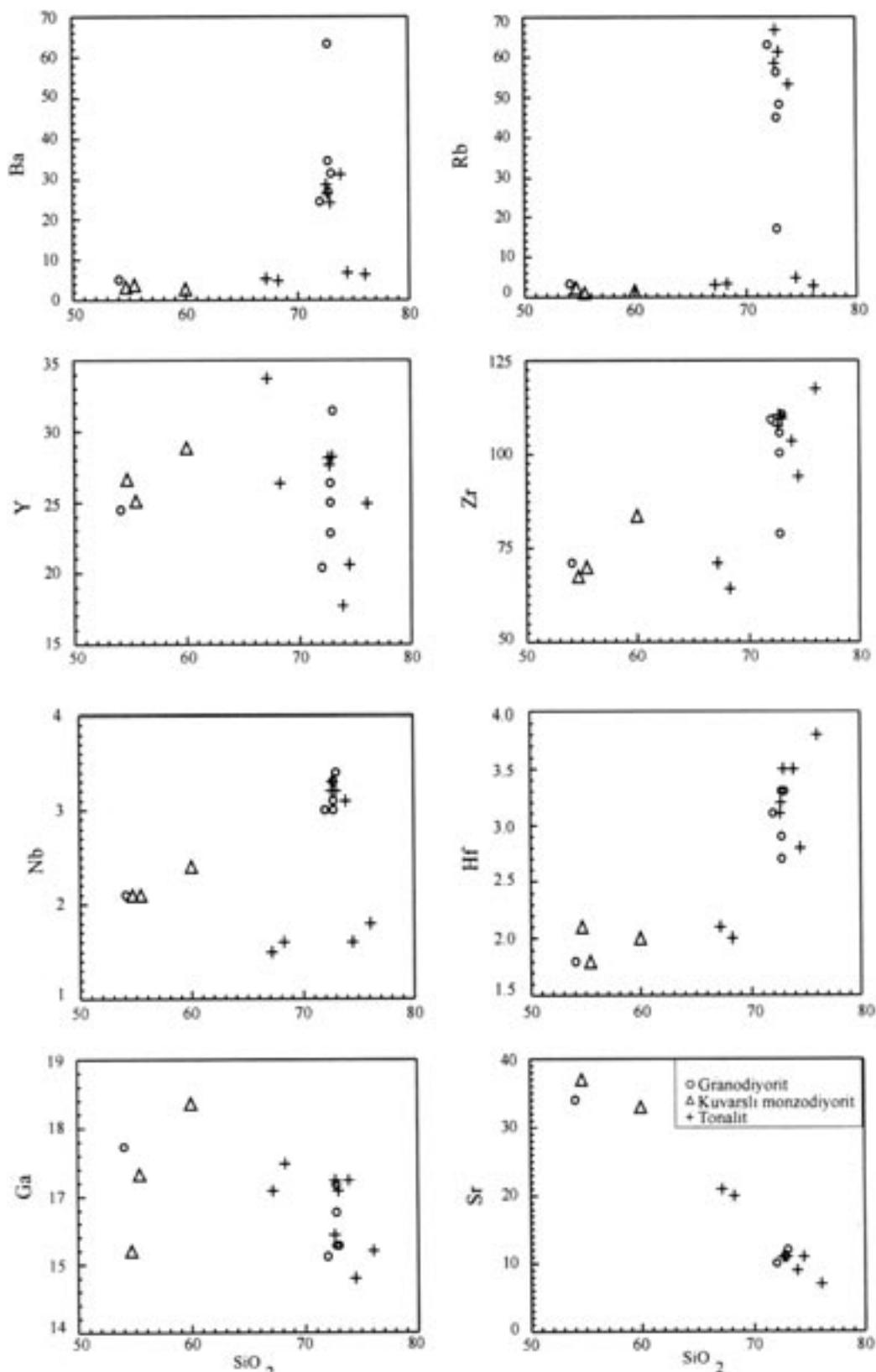
Güre Granitoyidi örneklerinin okyanus sırtı granitlerine normalleştirilmiş uyumsuz element dağılımları genel olarak birbirine benzerlik göstermesine rağmen, granodioritler K, Rb, Ba ve Th bakımından kuvars monzodiorit ve tonalit örneklerine göre daha fazla zenginleşme göstermektedirler. Genel olarak yüksek iyonik potansiyelli uyumsuz element miktarları normalleştirilmiş bileşime göre daha düşüktür. Bu özelliklerle volkanik yay granitoyidlerinin özelliklerini yansıtır. Kayaç örneklerinde büyük iyon yarıçaplı elementlerdeki zenginleşme farklılıklar, muhtemelen ana magmanın farklılaşması sırasında gerçekleşen farklı oranlardaki kabuk özümlemeyle ilişkilidir. Ayrıca dağılımlarda karakteristik negatif Nb anomalileri gözlenmektedir (Şekil 16). Iz element dağılımlarındaki özellikler, Pearce vd. (1984) tarafından verilen çarpışma granitoyidlerinin yönsemesine benzemektedir.

Nadir Toprak Elementleri

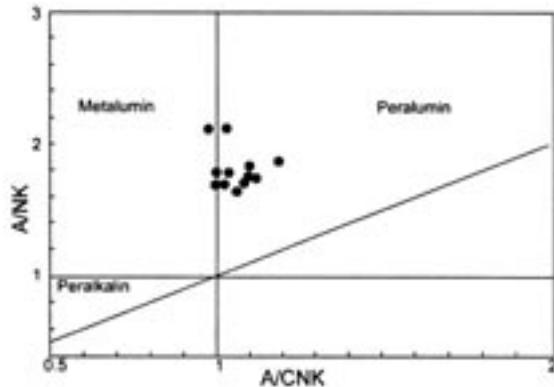
Granitoyid örneklerinin, kondrite göre normalize edilmiş nadir toprak element (NTE) dağılımları genelde birbirlerine benzer olup, hafif NTE'ler,

Şekil 9. Güre Granitoyidi örneklerinin % SiO_2 'ye karşı ana oksit (% ağırlık) değişim diyagramları.
Figure 9. SiO_2 (wt. %) versus major oxide (weight %) variation plots of the Güre Granitoid samples.

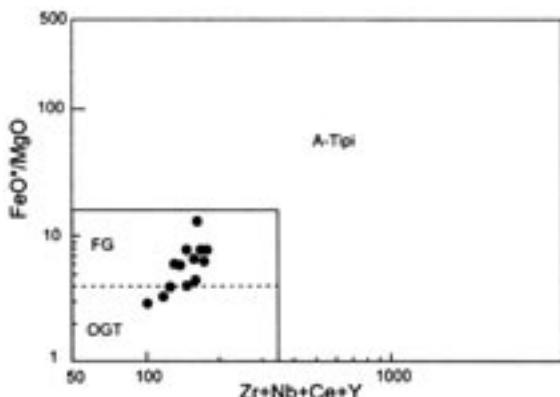

Şekil 10. Güre Granitoidi örneklerinin % SiO₂'ye karşı iz element (ppm) değişim diyagramları.
Figure 10. SiO₂ (wt.%) versus trace element (ppm) variation plots of the Güre Granitoid samples.

Şekil 11. Güre Granitoidi örneklerinin moleküler $\text{Al}_2\text{O}_3/(\text{CaO}+\text{Na}_2\text{O}+\text{K}_2\text{O})$ (A/CNK) değerine karşı moleküler $\text{Al}_2\text{O}_3/(\text{Na}_2\text{O}+\text{K}_2\text{O})$ (A/NK) diyagramı (Maniar ve Piccoli, 1989).

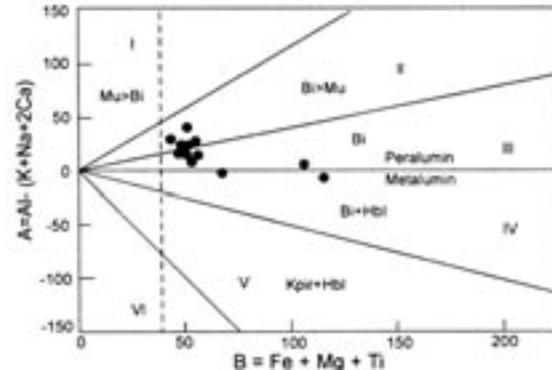
Figure 11. Molecular $\text{Al}_2\text{O}_3/(\text{CaO}+\text{Na}_2\text{O}+\text{K}_2\text{O})$ (A/CNK) versus $\text{Al}_2\text{O}_3/(\text{Na}_2\text{O}+\text{K}_2\text{O})$ (A/NK) diagram (Maniar and Piccoli, 1989) of the Güre Granitoid samples.

Şekil 12. Güre Granitoidi örneklerinin fraksiyonlaşmaya bağlı $\text{Zr}+\text{Nb}+\text{Ce}+\text{Y}$ 'a karşı FeO^*/MgO ayırım diyagramı (Whallen vd., 1987) (FG: Fraksiyonlaşmış granitoyidler, OGT: Fraksiyonlaşmamış granitoyidler).

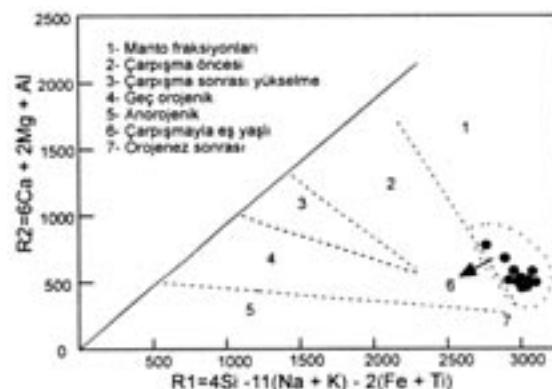
Figure 12. $\text{Zr}+\text{Nb}+\text{Ce}+\text{Y}$ versus FeO^*/MgO discrimination diagram (Whallen vd., 1987) of the Güre Granitoid samples (FG: Fractionated granitoids, OGT: Unfractionated granitoids).

ağır NTE'e göre daha fazla zenginleşme gösterir ($(\text{La/Lu})_{\text{N}}=1-2$; Şekil 17). Bu zenginleşme, bazı granodiorit ve tonalit örneklerinde daha belirgindir. Genel olarak örnekler az zenginleşmiş kaşık şekilli bir dağılım sunmaktadır (bkz. Şekil 17). Bu da kayaçların gelişiminde muhtemel hornblend ayırmalarına işaret etmektedir. Bazı örneklerde negatif Eu anomalisi göz-

Şekil 13. Güre Granitoidi örneklerinin A-B karakteristik mineral diyagramı (Debon ve Le Fort, 1983).

Figure 13. A-B characteristic mineral plot (Debon and Le Fort, 1983) of the Güre Granitoid.

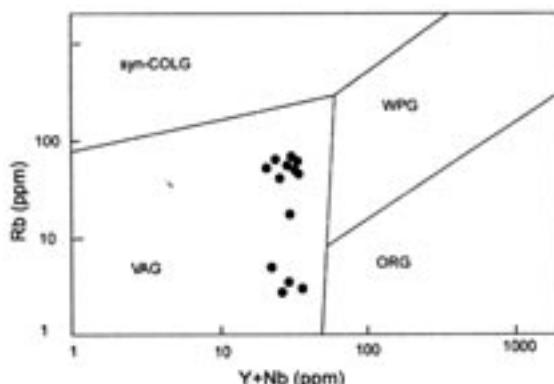
Şekil 14. Güre Granitoidi örneklerinin R1- R2 ana element ayırım diyagramı (Batchelor ve Bowden, 1985).

Figure 14. R1-R2 major element discrimination plot (Batchelor and Bowden, 1985) of the Güre Granitoid samples.

lenmekte olup, kayaçların oluşumu sırasında plajiyoklas fraksiyonlaşmasının da etkili olabileceğini göstermektedir.

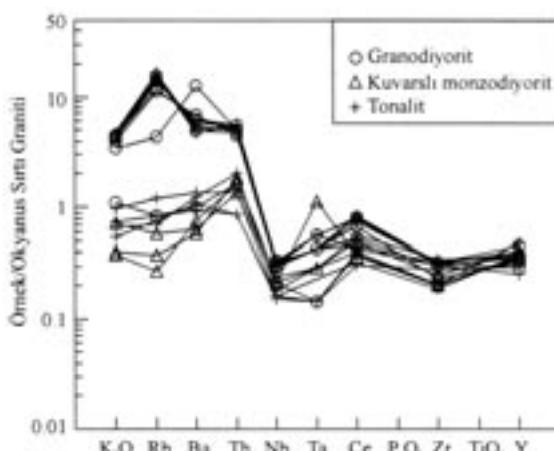
SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Güre Granitoidinin yüzeylemesi dikkate alındığında uzun ekseni KD-GB uzanımlıdır. Bu uzanım yönelimi Pontidlerin ana kırık yönleriyle uyumluluk göstermektedir (Bektaş ve Çapkinoğlu, 1997). Bu ana iki kırık sisteminin Mesoziyik granitlerinin yerlesiminde etkili olduğu Şen ve Kaygusuz (1998) tarafından belirtilmektedir. Ayrıca kalınlaşan ve olgunlaşan Pontid yay kabuğunun Üst Kretase sonrası magmatizmanın

Şekil 15. Güre Granitoidi örneklerinin Rb-(Y+Nb) tектонik ayırım diyagramı (Pearce vd., 1984). VAG: volkanik yay granitoidleri, sym-COLG: çarpışma ile eş yaşı granitoidler, WPG: levha içi granitoidler, ORG: okyanus sırtı granitoidler.

Figure 15. *Rb-(Y+Nb)* tectonic discrimination plot (Pearce et al., 1984) of the Güre Granitoid samples. VAG: volcanic arc granitoids, sym-COLG: syn-collision granitoids, WPG: within-plate granitoids, ORG: ocean ridge granitoids.

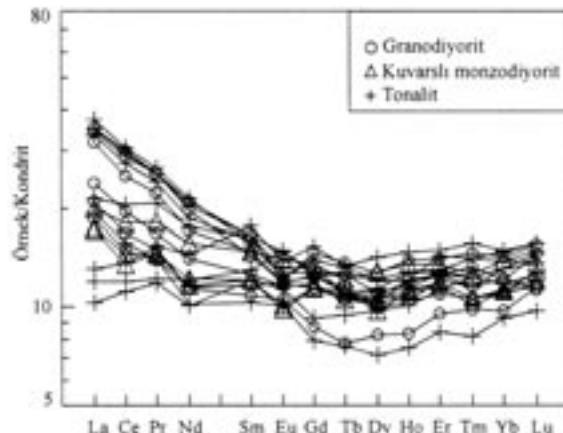

Şekil 16. Güre Granitoidi örneklerinin okyanus sırtı granitlerine (Pearce vd., 1984) göre normalleştirilmiş iz element dağılımları.

Figure 16. Ocean Ridge Granite (ORG) (Pearce et al., 1984) normalised trace element plot of the Güre Granitoid samples.

gelişimi açısından önemli olduğu bilindiğinden (Arslan vd., 2001 ve 2002) Güre Granitoidinin ana magmasının gelişiminde yay kabuk yapısının önemli rolü olduğu ileri sürülebilir.

Bölgедe hem volkanitler ve hem de sokulumun yaşı konusunda sağlıklı bilgilerin olmaması elde

Şekil 17. Güre Granitoidi örneklerinin kondrite (Taylor ve McLennan, 1985) göre normalize edilmiş nadir toprak element dağılımları.

Figure 17. Chondrite (Taylor and McLennan, 1985) normalised rare earth element patterns of the Güre Granitoid samples.

edilen bulguların petrojenetik açıdan irdelenmesini zorlaştırmaktadır. Ancak yan kayaç volkanitlerin en azından İst Kretase zaman aralığındaoluştuğu kabul edilirse (Kolaylı ve Arslan, 2003), bunları kesen Güre Granitoidinin Üst Kretase-Paleosen (?) yaşı olduğu söylenebilir. Böyle bir durumda söz konusu sokulumdan elde edilecek jeokronolojik kesin yaş tayini yan kayaç olan volkanitlerin en düşük yaşı da tanımlayacaktır.

Petrografik ve jeokimyasal veriler Güre Granitoidinin, I-tipi, kalkalkalın karakterli, metalümin-peralümin, alümino-kafemik (ALCAF), ayırmış granitoid ve çarpışma ile eş yaşı volkanik yay granitoidi özellikleri taşıdığını göstermektedir. Granitoid örneklerinin ana ve iz element değişimleri bunların gelişiminde kristal ayırmamasının önemli olduğunu göstermektedir. Ayrıca, uymusuz element ve nadir toprak element dağılımları oluşumlarında olgunlaşan yay kabığının katkısının da önemli olduğuna işaret etmektedir. Sokulum, kesmiş olduğu dasitik kayaçlarla aynı ana magmadan türeyen ürünler veya tamamen ilişkisiz olabilir. Eğer sokulum volkanitlerle ilişkisiz ise, derinlere yerleşen büyük bazik magma odaları tarafından kabığın ısıtılması nedeniyle gelişen kabuk ergimesine işaret eder. Bu yüzden yitim ve kabuk kalınlaşması esnasında gerçekleşen hibrid kökenli magmatik aktivite için delil oluşturmaktadır. Pet-

rografik ve petrokimyasal özelliklerine göre ince- lenen granitoyidin kökeni hibrid bir malzeme ol- malıdır. Ancak bu malzemenin oluşumunda sil- alik veya manto kökeni daha fazla olabilmektedir (Debon ve Le Fort, 1983). Bu bakımdan ince- lenen Güre Granitoyidi, hibrid ana magmanın farklılaşma ürünü olup, Doğu Pontid Geç Kreta- se ve sonrası magmatizmasının gelişiminde ol- gun yay kabuğunun önemine dikkat çekmektedir.

Güre Granitoyidi, ergiyiklerce zengin bir kaynak- tan itibaren fraksiyonel kristalleme ile oluşmuş olabilir. Granitik ana magma büyük oranda kış- mi ergime ile oluşmuştur ve magma zorlaması (stopping) yolu ile volkanik kayaçlar içerisinde yerleşmiştir. Granitik magmanın kristalleşmesi nispeten derin kesimlerde (yaklaşık 6 km) baş- lamakta birlikte, son kristalleşmesi sığ seviyelerde (yaklaşık 3 km) gerçekleşmiş olmalıdır. Bu durumda hornblendin kristalleşmesi sırasında yükselsemeye son yerleşmenin tamamlanmış ol- ması gerekmektedir. Bölgenin genel tektoniği (KD-GB ve KB-GD uzanımlı ana kırık sistemleri; Bektaş ve Çapkinoğlu, 1997) hakkında; incele- nen granitik kütlenin muhtemel yerleşim yaşı ve yayılım geometrisi esas alındığında, bu yükselen- menin ve/veya son yerleşmenin kırık sistemleri ile ilişkili olabileceğini söylemek mümkündür. Bu nedenle Güre Granitoyidinden ve benzeri grani- tik sokulumlardan ileride yapılacak jeokronolojik yaşlandırırmalar; hem sokuluların yerleşim yaş- larının belirlemesi, hem de yöredeki Geç Kreta- se sonrası tektonizmanın aydınlatılması açısından oldukça önemlidir.

KATKI BELİRTME

Yazarlar, bu çalışma için maddi destek sağlayan Karadeniz Teknik Üniversitesi Bilimsel Araştır- ma Projeleri (Proje No: 2000.112.005.7) Biri- mi'ne ve mikroprob analizlerinin gerçekleştiril- mesinde yardımcı olan Dr. Sergei Matveev'e (Alberta Üniversitesi, Kanada) teşekkür ederler.

KAYNAKLAR

Adamia, S. A., Lordkipanidze, M. B., and Zakariadze, G. S., 1977. Evolution of an active conti- nental margin as exemplified by the Alpine history of the Caucasus. *Tectonophysics*, 40, 183-199.

- Altun, Y. 1990. Giresun-Görele ve Tirebolu (Doğu Karadeniz) Yöresindeki renkli metal yatakları- nın karşılaştırmalı cevher mineralojileri ve kökenleri. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 150 s (yayınlanmamış).
- Arslan, M. ve Aslan, Z., 2001. Doğu Pontid kuzey (Tonya-Trabzon) ve güney (Yağmurdere- Gümüşhane) zonundaki Eosen yaşı granitik sokuluların jeokimyasal ve petrolojik özelliklerinin incelenmesi. KTÜ Araştırma Fonu Projesi Raporu No:98.112.005.2, 30 s.
- Arslan, M. ve Kolaylı, H., 2003. Güre (Giresun) Gra- nitoyidi ve çevre kayaçlarının petrografik, jeokimyasal, petrolojik ve jeokronolojik in- celenmesi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi Raporu (Proje kod no: 2000.112.005.7), 43 s.
- Arslan, M., Tüysüz, N., Korkmaz, S., and Kurt, H., 1997. Geochemistry and Petogenesis of the Eastern Pontide Volcanic Rocks, North- east Turkey. *Chemi'der Erde (Geoche- mistry)*, 57, 157-187.
- Arslan, M., Hoskin, P.W.O., and Aslan, Z., 2001. Con- tinental crust formation and thermal conse- quences of Cenozoic thickening of the Eastern Pontides Tectonic unit: Prelimi- nary temporal constraints and implications. *Fourth International Turkish Geology Symposium (ITGS IV)*, 121 pp.
- Arslan, M., Temizel, İ., and Abdioğlu, E., 2002. Sub- duction input versus source enrichment and role of crustal thickening in the genera- tion of Tertiary magmatism in the Pontid Paleo-Arc setting, NE Turkey. In: B. De Vi- vo and R.J. Bodgar (eds.) *Workshop-Short Course on Volcanic Systems, Geochemi- cal and Geophysical Monitoring, Melt inclusions: Methods, Applications and Prob- lems*, Napoli, Italy, 13-16.
- Aslan, Z., 1998. Saraycık-Sarıhan granitoyidleri (Bay- burt) ve çevre kayaçlarının petrografisi, je- okimyası ve petrolojisile Sarıhan granitoyidinin jeokronolojik incelenmesi. Doktora Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 222 s (yayınlanma- mis).
- Aslaner, M., Gedikoğlu, A. ve Tülümen, E., 1982. Harşit polimetallik mineralizasyonlarının ayrıntılı araştırılması. TÜBİTAK Matematik-Fizik ve Biyolojik Bilimler Araştırmaları Grubu, Proje No: TBAG 390, Ankara.
- Batchelor, B., and Bowden, P., 1985. Petrogenetic in- terpretation of granitoid rock series using multicationic parameters. *Chemical Ge- ology*, 48, 43-55.
- Bektaş, O. ve Çapkinoğlu, Ş., 1997. Doğu Pontid magmatik arkında (KD Türkiye) neptün- yen dayklar ve blok tektoniği, Mesozoyik havzaların kinematiği ile ilgili bulgular. Çukurova, Üniversitesi 20.Yıl Sempozyumu Bildiri Özleri, 187-189.

- Çamur, M. Z., Güven, İ. H., and Er, M., 1996. Geochemical characteristics of the Eastern Pontide volcanics: An example of multiple volcanic cycles in arc evolution. *Turkish Journal of Earth Sciences*, 5, 123-144.
- Çoğulu, E., 1975. Gümüşhane ve Rize bölgelerinde petrolojik ve jeokronometrik araştırmalar. İstanbul Teknik Üniversitesi Yayınları, 112 s.
- Debon, F., and Le Fort, P., 1983. A chemical-mineralogical classification of common plutonic rocks and associations. *Transactions Royal Society of Edinburg, Earth Sciences*, 73, 135-149.
- Eğin, D., Hirst, D.M., and Phillips, R., 1979. The petrology and geochemistry of volcanic rocks from the northern Harsit river area, Pontid volcanic province, northeast Turkey. *Journal of Volcanology and Geothermal Research*, 6, 105-123.
- Fuhrman, M. L., and Lindsley, D. H., 1988. Ternary-feldspar modelling and thermometry. *American Mineralogist*, 73, 201-215.
- Gedikoğlu, A., 1978. Harşit granit karmaşığı ve çevre kayacıları. Doçentlik Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 161 s (yayınlanmamış).
- Güven, İ. H., 1993. 1/250 000 scaled geological and metallogenical map of the Eastern Black Sea Region. Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Raporu, Trabzon (yayınlanmamış).
- Hammarstrom, J. M., and Zen, E., 1986. Aluminum in hornblende: an empirical igneous geobarometer. *American Mineralogist*, 71, 1297-1313.
- Holland, T. J. B., and Blundy, J. D., 1994. Non-ideal interactions in calcic amphiboles and their bearing on amphibole-plagioclase thermometry. *Contributions to Mineralogy and Petrology*, 116, 443-447.
- Hollister, L. S., Grisson, G. C., Peters, E. K., Stow, H. H., and Sisson, V. B., 1987. Confirmation of the empirical calibration of Al in hornblende with pressure of solidification of calc-alkaline plutons. *American Mineralogist*, 72, 231-239.
- Johnson, M. C., and Rutherford, M. J., 1989. Experimental calibration of the aluminum in hornblende geobarometer with application to Long Valley Caldera (California) volcanic rocks. *Geology*, 17, 837-841.
- Kaygusuz, A. ve Şen, C. 1998. Torul (Gümüşhane) granitoyidinin petrografik ve kimyasal karakterleri. Türkiye Cumhuriyeti'nin 75. Yılında Fırat Üniversitesi'nde Jeoloji Mühendisliği Eğitiminin 20. Yılı Sempozumu Bildiri Özleri Kitabı, 14-15.
- Kazmin, V. G., Sbortshikov, I. M., Ricou, L. E., Zonenshain, L. P., Boulin, J., and Knipper, A. L., 1986. Volcanic belts as markers of the Mesozoic-Cenozoic Evolution of Tethys. *Tectonophysics*, 123, 123-152.
- Kolaylı, H. ve Arslan, M., 2003. Güre (Giresun) yöresi Üst Kretase volkanitlerinin petrografik ve petrokimyasal özellikleri. Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 7-2, 145-160.
- Lameyre J., and Bowden P., 1982. Plutonic rock type series: discrimination of various granitoids series and related rocks. *Journal of Volcanology and Geothermal Research*, 14, 169-186.
- Lameyre, J., and Bonin, B., 1991. Granites in the main plutonic series. In: J. Didier and B. Barbarin (eds.), *Enclaves and Granite Petrology. Development in Petrology*, 13, 3-17.
- Leake E. B., Wooley, A. R., Arps, C. E. S., Birch, W. D., Gilbert, M. C., Grice, J. D., Hawthorne, F. C., Kato, A., Kisch, H. J., Krivovichev, V. G., Linthout, K., Laird, J., Mandarino, J., Maresch, W. V., Nickhel, E. H., Rock, N. M. S., Schumacher, J. C., Smith, D. C., Stephenson, N. C. N., Ungaretti, L., Whitaker, E. J. W., and Youzhi, G., 1997. Nomenclature of Amphiboles Report of the Subcommittee on Amphiboles of the International Mineralogical Association Commission on New Minerals and Mineral Names. *European Journal of Mineralogy*, 9, 623-651.
- Manetti, P., Peccerillo, A., Poli, G., and Corsini, F., 1983. Petrochemical constraints on the models of Cretaceous-Eocene tectonic evolution of the Eastern Pontid Chain (Turkey). *Cretaceous Research*, 4, 159-172.
- Maniar, P.D., and Piccolli, P.M., 1989. Tectonic discrimination of granitoids. *Geological Society of America Bulletin*, 101, 635-643.
- Pearce, J.A., Harris, N.B.W., and Tindle, A.G.W., 1984. Trace element discrimination diagrams for the tectonic interpretation of granitic rocks. *Journal of Petrology*, 25, 956-983.
- Pejatovic, S., 1979. Pontid Tipi Masif Sülfit Yatakları'nın Metalojenisi. Maden Tetkik Arama Enstitüsü Yayınları No. 177, 100 s.
- Sawa, T. ve Altun, Y., 1977. Doğu Karadeniz Bölgesi'ndeki tabakalı ve stockwork tip bakır, kurşun, çinko yatakları. Maden Tetkik Arama Enstitüsü Raporu 1510.
- Schmidt, M.W., 1990. Experimental calibration of the Al-in-hornblende geobarometer at 650°C, 3.5 kbar. *Terra (Abstracts)*, 3, 30.
- Streckeisen, A.L., 1976. To each plutonic rock its proper name. *Earth Science Reviews*, 12, 1-33.
- Şen, C., 1987. Dağbaşı (Trabzon) Bölgesinde yüzeylenen Alt Bazik (Jura)-Granitoid (Üst Kretase) formasyonlarının petrografik-kimya-

- sal özellikleri. Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 80 s (yayınlanmamış).
- Şen, C. ve Kaygusuz, A. 1998. Doğu Pontid adayı granitoidlerin karşılaştırılmalı petrografik ve kimyasal özellikleri. KD Türkiye. Firat Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Eğitiminin 20. Yılı Sempozyumu Bildiri Özleri Kitabı, 12-13.
- Taner, M. F., 1977. Etude géologique et pétrographique de la région de Güneyce-İkizdere, située au sud de Rize (Pontides Orientales, Turquie). Doktora Tezi, Université de Genève, 180 s (yayınlanmamış).
- Taylor, S.R., and McLennan, S.M., 1985. The Continental Crust, Its Composition and Evolution. Blackwell, Oxford, 312 pp.
- Tüysüz, N. ve Er, M., 1995. Lahanos (Espiye) ve İsraildere (Tirebolu) masif sülfit cevherleşmeleri çevresinde görülen hidrotermal alterasyon zonlarındaki kimyasal ve mineralojik değişimler. Türkiye Jeoloji Kurumu Bülteni, 10, 104-113.
- Van, A., 1990. Pontid kuşağında Artvin bölgesinin jeokimyası, petrojenezi ve masif sülfit mineralizasyonları. Doktora Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 185 s (yayınlanmamış).
- Whalen, J.B., Kenneth, L.C., and Chappell, B.W., 1987. A-type granites: geochemical characteristics, discrimination and petrogenesis. Contributions to Mineralogy and Petrology, 95, 407-419.